

Auca de Jacint Verdaguer (1845-1902)

Folgueroles

Ubicació

Comarca: Osona
Alçada: 551 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 41.9386
Longitud: 2.31849
UTM Est (X): 443505
UTM Nord (Y): 4643184

Classificació

Número de fitxa 08083 - 164
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1988
Autoria de l'element: Joan Vilamala (text) i Josep Casadevall (il·lustracions)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Casa Museu Verdaguer](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 21/03/2022 - 18:03

Descripció

"AUCA DE JACINT VERDAGUER (1845-1902)

L'home de la Renaixença que mereix més coneixença

Un disset de maig ve al món, Verdaguer, mira per on! / Al poblet de Folgueroles, on aprèn les beceroles / Es un noi dels més trapelles, que organitza Caramelles / Amb sa mare, dalt l'ermita, sent la Musa que l'invita / I un bon dia, fet i dit!, se'n va a Vic tot decidit / On s'expliquen en llatí, que li costa de pair / Hi llegeix a gavadals, autors clàssics immortals / Fa amistat amb en Collell, un vailet lletrut com ell / A can Tona com treballa, amb els grans i amb la quitxalla! / Fins que no sent cantar el gall, no abandona el seu treball / A vint anys als Jocs Florals, obté èxits triomfals / S'hi presenta amb barretina; més d'un galtaplè rondina / Al Desmai, amants de l'art, amb ell funden un esbart / En un any de mil temperis, Mistral diu: "Marcel.lus eris" / Primer, missa vol cantar, entre un dolmen i un altar / A Vinyoles, de vicari, versos fa i passa el rosari / Fins a perdre-hi la salut, i el llorer li queda eixut / El doctor li recomana, que s'embarqui vers l'Havana / I renoi que bé li va, quin remei el viatjar! / Car «L'Atlàntida» s'ho val, pel que té de genial / Se'ns hi narra sàviament, la dissort d'un continent / Que encoratja el gran Colom, a volar fins al Nou Món / Dedicada va al Marquès, que al palau amb goig l'ha pres / De moment tot li va bé, fa de clergue i d'almoïner / I escriu rims característics, com «Idil.lis i cants místics» / O com l'oda «A Barcelona», que l'Ajuntament pregona / Viatjant per tot Europa, amb Don Güell esmorza i sopa / Al costat de grans prohoms, també es queixa al rei Alfons / Quan publiqui «Canigó», causarà admiració / Hi relata amb molt d'estil, l'aventura de Gentil / Heroi mític català, que amb els moros guerrejà / A Ripoll rep de Morgades, les més fortes abraçades / De la terra enamorat, escriu «Pàtria» i «Montserrat» / Mes la lira ja no aguanta, en tornar de Terra Santa / I ara l'home se'ns despista, se les dóna d'exorcista / La Duran amb dues filles, fica el nas a Can Comillas / El Marquès al Bisbe crida, i preparen la sortida / Disgustat per l'embolic, va a la Gleva, prop de Vic / Per posar remei al dany, escriu «Roser de tot l'any» / Que se'n torni amb les Duran, un escàndol ho creuran / "A divinis" l'ha suspès, Don Morgades i ell, ofès, / «En defensa pròpia» escriu, on ens conta com no viu / Penitent i solitari, ha collit «Flors del Calvari» / A la fi el Bisbe el perdona, i diu missa a Barcelona / Però a Betlem ja no és qui era, ni en ple bosc, a Vallvidrera / On morí el 1902, sense un ral, tuberculós / D'ell ens queda un gran record: una llengua que no mor / Per això som i volem ser, molts Amics de Verdaguer!".

Bibliografia

Conèixer Verdaguer. Folgueroles: Casa Museu Verdaguer, 1995.

Enllaços d'interès:

<https://auques.cat/textos.php?auca=verdaguer>

AUCA D'EN VERDAGUER (1845-1902)

L'HOMME DE LA RENAISSANCE QUE MEREIX MÉS COINEIXENÇA

 <p>1. Un home de mag i el món VERDAGUER, més a per car</p>	 <p>2. A palles de Fregançol, un quip de la llengua</p>	 <p>3. És un noi amb moltes reguetes que regalen Catalunya</p>	 <p>4. Anar a terra, que Ferreris, la terra del Ferreris</p>	 <p>5. Un bon dia, heu saci, un dia de la vida</p>	 <p>6. Un riu d'or en un bar, un riu d'or en un bar</p>
 <p>7. Hi ha un gran i gran, un gran i gran i gran</p>	 <p>8. Hi ha un gran i gran, un gran i gran i gran</p>	 <p>9. A can Toms com treball, amb gran i amb la guita</p>	 <p>10. Hi ha que no s'entén el gal, un abstracció de les coses</p>	 <p>11. A veu amb els seus fills, una abstracció de les coses</p>	 <p>12. Un present que sempre, més d'un piquet riu d'or</p>
 <p>13. Un dia, amb els de l'art, amb el fons de l'art</p>	 <p>14. En un any de mol temps, l'horari d'un afanyat art</p>	 <p>15. Primer, una sol l'art, entre un dibuix i un art</p>	 <p>16. A l'espai, de l'art, una sol l'art</p>	 <p>17. Fin a perdre la vida, el fons de l'art</p>	 <p>18. El doctor i recorre, que l'horari d'un afanyat</p>
 <p>19. I tant, que hi ha, que remol el mag</p>	 <p>20. Car l'Alcalde que va, pel que té de gen</p>	 <p>21. Se'n ha marxa abans, el dia d'un concert</p>	 <p>22. Que encoraja el gran Colom a veure les illes de les Índies</p>	 <p>23. Dedicada va el Marquès, que el país amb greg 'ho pre</p>	 <p>24. De moment tot i va bé, la de l'horari d'un afanyat</p>
 <p>25. I tant, que hi ha, que remol el mag</p>	 <p>26. O com l'obra d'arquitectura, que l'ajuntament pregona</p>	 <p>27. Viatgen per tot Europa, en el tren amorosa i sepa</p>	 <p>28. Al moment de gran profum, també en queta al rei Alfons</p>	 <p>29. Que poblel Camp, causat admiració</p>	 <p>30. Hi ha una amb mol d'art, l'horari d'un afanyat</p>
 <p>31. Havia més casat, que amb el món guerra</p>	 <p>32. A Ripoll, no de l'horari, les més fortes abraçades</p>	 <p>33. De la terra enamorats, escrits Plana i Montserrat</p>	 <p>34. Més la vida ja no aganta, en tornar de Terra Santa</p>	 <p>35. I tant, que hi ha, que remol el mag</p>	 <p>36. La Duran amb dues files, fics el mar a Can Comillas</p>
 <p>37. El Marquès de Bibes crida, i prepara la porció</p>	 <p>38. Diguem per l'horari, va a la Glòria, prop de Vic</p>	 <p>39. Per poder tenir el dia, escrits Riera de tot l'art</p>	 <p>40. Que hi ha com amb les Duran, un estadi ho creuran</p>	 <p>41. I tant, que hi ha, que remol el mag</p>	 <p>42. En defensa prima escrita, on ens conta com no va</p>
 <p>43. Penitenc i solitari, ha collit, flos del calvari</p>	 <p>44. A la fi el Bibes el perdona, i du missa a Barcelona</p>	 <p>45. Però a Baelen ja no hi és, ni en ple boc a Valldorça</p>	 <p>46. On morí el 1902, sense un raí, tuberculós</p>	 <p>47. D'art em queda un gran recort, una lengua que no mor</p>	 <p>48. Per això som i volen ar, molts Amics de VERDAGUER</p>

Tant Joan Vilandri / Dibuix Joan Casademunt
Aquesta edició amb motiu del centenni de la publicació de l'obra d'En Verdaguier, de Fregançol, de l'any 1845-1902.
Classe: Intermedietari, Joan Vilandri / Fregançol i Fregançol, de l'any 1845-1902.